

دبے حایہ تادی

کولو نقصانونه

22-August-2019

هفته وراه د سنټو دکه إجتماع کبسی کیدونکے
د سنټو دک بیان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د بے حایہ تادی کولو نقصانونہ

وَعَلَى الْإِكِّ وَأَصْحِيكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَى الْإِكِّ وَأَصْحِيكَ يَا نُوْرَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (ترجمہ: ما د سُنَّتِ اعْتِكَافِ نَيْتِ اوکرو)

محترموا اسلامي ورونرو! چه کله جُمات ته داخل شی، چه یاد موی نو د اِعتِکاف نیت کوی، تر خو چه جُمات کنبی ئی نو د اِعتِکاف ثواب به مو کیری. یاد ساتی! جُمات کنبی د خوراک خبناک، اوده کیدو یا پیشمنی او روژه ماتی کولو، تر دې چه د آبِ زَمَ یا دَم کړو او بو خنبلو هُم شرعاً اجازت نشته، البته که د اِعتِکاف نیت موی کرے وی نو دا ټول کارونه به ضمنناً جائز شی. د اِعتِکاف نیت هُم صرف خوراک خبناک یا اوده کیدو د پاره کول نه دي پکار بلکه چه مقصد د الله تعالی رضا وی. ”فتاوی شامی“ کنبی دي: که خوک جُمات کنبی خوراک خبناک یا اوده کیدل غواری نو د اِعتِکاف نیت د اوکړي، لږ ساعت د دُکُرائِله اوکړي بیا چه خه غواری کوي د (یعنی بیا که غواری نو خوراک خبناک کولے شی او اوده کیدے شی)

د دُرُودِ شَرِيفِ فَضِيلَتِ

د رسول اکرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ عالیشان دے: چه کله تاسو په

رسولانو درود پاک لولی نو په ما ئی هم لولی، بے شکه زه هم د الله رسول یم.

(جمع الجوامع للسیوطی، ۱/۲۳۰، حدیث ۲۳۵۳)

میری زبان تڑ رہے زُکُر و دُرُود سے بے جا ہنسون کبھی نہ کروں گفتگو فُضول
(وسائل بخشش مُرَّم، ص ۲۳۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

مُحْتَرَمُو اسلَامِي ورونہو! د ثواب حاصلولو د پارہ د بیان اوریدو نہ مخکنہی بنہ بنہ
نیتونہ کوو: فرمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نَيْتَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ“ د مُسْلِمَانِ نَيْتِ د
ہغہ د عمل نہ بہتر دے۔¹

مَدَنِي گل: نیک او جائز کار کنہی چہ خومرہ بنہ نیتونہ زیات وی ہغہ ہمرہ بہ ثواب ہُم
زیات کیری۔

د بیان اوریدو نیتونہ

نظر بہ بنکتہ ساتم او بنہ پہ غور بہ بیان اورم. ☆ چہ خومرہ کیدے شو د ڊہ وھلو پہ
خائے بہ د عِلْمِ دین د تعظیم [یعنی ادب] پہ نیت دوزانو [یعنی د التَّحِيَّاتِ پہ شکل کنہی]
کنہیم ☆ د بل د پارہ خائے فراخہ کولو د پارہ بہ ضرورتاً د خیل خائے نہ خوزیرم ☆ کہ
د چا پہ دیکہ وغیرہ اولکیدم نو د بد بد کتلو، رتلو او بحث کولو پہ خائے بہ صبر کووم.
☆ صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ. اذْكُرْ الله. تُوبُوا إِلَى الله وغیرہ چہ اورم نو د ثواب گتپلو او د آواز
لگوونکو د زہ ساتلو د پارہ بہ پہ اوچت آواز بانڈی جواب ورکووم. ☆ د اجتماع نہ پس

¹ (معجم کبیر سہل بن سعد الساعدي... الخ، ۶/۱۸۵، حدیث ۵۹۴۲)

بہ پچپلہ ورمخکبئی کیرم او سلام و مصافحہ او انفرادی کوشش بہ کووم.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

محترم او خو برو اسلامي ورونو! د نن ہفتہ وارے د سنتو د کے اجتماع د بیان موضوع ده ”د بے حایہ تادی کولو نقصانونہ“ د بے حایہ تادی کولو پہ وجہ خہ نقصانونہ کیری، پہ معاشرہ کبئی خلق پہ کومو کارونو کبئی تادی کوی او پہ کومو کارونو کبئی تادی پکار ده. دا ٲول او نورې آہمے خبرے بہ بیانیری. کاش! چہ مونرہ تہ بنو بنو نیتونو سرہ پورہ بیان د اوریدلو سعادت را نصیب شی.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ الْوَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د دعوتِ اسلامي د اشاعتی ادارے مکتبۃ المدینہ کتاب ”جلد بازی کے نقصانات“ صفحہ 27 کبئی د نصیحت نہ دك حدیث ٲاك لیکلے شوے دے، راحی چہ ہغہ واورو، چنانچہ

بیا بیا ئے پرې لمونخ اوکرو

د حضرت ابوہریرہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نہ روایت دے، یو کس جہات تہ راغے خو برو آقا، مکی مدنی مصطفی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ الْوَسَلَّمَ د جہات پہ یو گوٲ کبئی تشریف فرما وو، ہغہ کس لمونخ اوکرو او حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ الْوَسَلَّمَ تہ ئی سلام اوکرو، ہغہ تہ نبی کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ الْوَسَلَّمَ اوفرمائیل: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ بیرتہ لار شہ لمونخ اوکرو تا لمونخ اونکرو. ہغہ لارو او لمونخ ئی اوکرو بیا راغے او سلام ئی اوکرو، خو برو آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ الْوَسَلَّمَ اوفرمائیل: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ بیرتہ لار شہ لمونخ اوکرو تا لمونخ اونکرو. ہغہ پہ دریم حل یا د ہغے نہ ہم ٲس

عرض اوکړو: یا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ما ته ئې زده کړې، خوږ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ورته اوفرمائیل: چه کله ته د لمانځه د پاره پاڅه نو اودس پوره کوه بیا کعبه ته مخ کړه، بیا تکبیر اووايه، بیا چه خومره اسانه وي قرآن مجید اولوله، بیا رکوع اوکړه تر دے چه په رکوع کښې مطمئن شه [يعني اطمینان سره رکوع اوکړے]، بیا پورته شه تر دے چه نیغ اودربرے، بیا سجده اوکړه تر دے چه په سجده کښې مطمئن شه [يعني اطمینان سره سجده اوکړے]، بیا پاڅه تر دے چه اطمینان سره کښینې، بیا سجده اوکړه تر دے چه په سجده کښې مطمئن شه، بیا پاڅه تر دے چه اطمینان سره کښینے، بیا خپل ټول لمونځ کښې هم داسې کوه. (بخاری، کتاب الاستئذان، باب من رد فقل: عليك السلام، ۲/۲۴۱، حدیث: ۲۳۵۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوږو او محترمو اسلامي ورونړو! د بیان شوي حکایت نه څلور نکات حاصل شو:

(۱) اولنی نکته دا ده چه پخوانو خلقو به د سلام په شان خوږ او ښکلي سُنَّت باندے عمل کولو، اگر که هر خو ځله به ئې ملاقات اوشو خو هغوئې به سلام ضرور کولو. افسوس نن صبا د نورو سُنْتونو په شان دا سُنَّت هم په ختمیدو ښکاري. نن صبا چه خلق یو بل سره ملاویري نو د السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وئیلو په ځائے وائی ”خه چارے، په خیر راغلی، څنگه حال دے، هلکه پخیر“ وغیره عجیبه عجیبه الفاظ استعمالوي، هم د غه شان بعضه خلق د لاس په اشاره سلام کوي او جواب هم د لاس په اشاره ورکوي، دا ټول خلاف سُنَّت دي. د بعضو خلقو د بے باکۍ خو دا حالت دے چه د ملاقات په وخت کښې د سلام کولو په ځائے کنزله کوي، څنگه چه اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائی چه ما

پہ خپلو سترگو لیدلی دی او پہ غورونو می اوریدلی دی چه د سلام پہ خائے (خلق) کنزلی کوی. (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص ۲۵۰) کاش! چه هر مسلمان د سلام پہ اهمیت پوهه شي او یو خُل بیا دا سُنَّت عام شي. د سلام د عظیم سُنَّت مُتَعَلِّق نور معلومات حاصلولو د پاره د امیر اهلِسُنَّت رساله ”101 مدنی پھول“ او د مکتبۃ المدینہ کتاب ”سننیں اور آداب“ اولوی.

(۲) د دی حکایت نہ دویمہ نکتہ دا حاصلہ شوه چه کہ خوک مونبر زمونبر د عیبونو نہ خبردار کړي، زمونبر کمزوري بیان کړي، زمونبره اصلاح او کړي نو مونبر له د غصه کولو او ضد کولو په خائے د خپلے اصلاح کوشش کول پکار دي. افسوس! بعضی خلقو ته چه خوک خه نصیحت او کړي نو هغه غُصَه شي او وائی: یو خو ته هر وخت نصیحتونه کوے، یو دوه کتابونه د خه وئیلی دی چه بس اوس پته نشته چه خان خه گنرے، یاره زه په خپل بنه او بد پوهیرم، ستا د بنودنے ضرورت نشته، خپل کار کوے..... وغیره.

ناصح! مت کر نصیحت دل مرا گھبرائے ہے
اُس کو دشمن جانتا ہوں جو مجھے سمجھائے ہے

د شعر مختصر وضاحت: یعنی اے نصیحت کوونکیہ ما ته نصیحت مه کوہ، زما زپہ تنگیبری او خوک چه را ته نصیحت کوی هغه خپل دشمن گنرم.

لہذا کہ چرے یو مسلمان مونبر ته زمونبر عیب اونبائی، مونبر ته نصیحت او کړي او بنو بنو نیتونو سره زمونبره اصلاح او کړي نو مونبر ته هغه خپل دشمن نہ بلکه مُحْسِن گنرل پکار دي د هغه شکریہ ادا کول پکار دي، راخے چه! پہ دې باره کنبی د الله واللّٰ عمل او گورو، چنانچه

امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رضى الله تعالى عنه فرمائي: زما هغه کس خوښ دے څوک چه ما زما د عیبونو نه خبر کړي. (الطبقات لابن سعد، رقم: ۵۲، عدی بن کعب، ۲۲۲/۳) اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: انصاف خوښوونکي خو د هغه خلقو احسان مند وي څوک چه هغوئي ته ښه لاره ښائي. (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص)

(۳) دريمه نکتته دا معلومه شوه چه په اصلاح کولو کښې د ښو اخلاقو او نرمۍ اهم کردار وي. عام طور بعضه اسلامي ورونږه د خپل ځان او د ټوله دنيا د خلقو د اصلاح د کوشش جذبه هم لري، په گناهونو کښې د اخته خلقو د اصلاح کوشش هم کوي، ډير انفرادي او اجتماعي کوششونه هم کوي چه د معاشره نه بدئ ختم شي او هر طرف ته د سټو سپرلي راشي، خو د سختۍ او بد اخلاقي، غصه، ترخو خبرو، تنقيدونه کولو او د خلقو په مخکښې د پوهه کولو د بد عادت په وجه هغه په خپل مقصد کښې ډيره کاميابي نه حاصلوي، بلکه نقصان کوي، لهذا که مونږه واقعي اخلاص سره د اصلاح جذبه لرونو مونږ ته پکار ده چه د اصلاح کولو په وخت کښې نرم انداز اختيار کړو، ښه اخلاق اختيار کړو، د معافۍ نه کار واخلو، خوږه خبره اوکړو، تنقيد نه کوو او چه څومره کيدے شي په يواځې ځائے کښې د پوهه کولو کوشش اوکړو نو ان شاء الله د دے به ښکلي نتيجه را اوځي.

د امير اهل سنت کتاب ”د نيکۍ دعوت“، رساله ”خوږه خبره“ او ”د معاف کولو فضائل“ اولولۍ.

(۴) څلورمه نکتته دا حاصله شوه چه بے ځايه تادي کول داسې بد آفت دے که دا په عبادت کښې شامله شي نو بعضې وخت عبادت نيمگړه پاتې شي بلکه ضائع شي.

افسوس! نن صبا ډير کم مسلمانان لمونځ کوي او څوک ئې چه کوي په هغوئي کښې بعضي کم عقل خلق د بے ځايه تادي کولو په وجه خپل لمونځونه بربادوي. داسې کس ته د لمانځه غل وئيلے شوے دے چنانچه

د لمانځه غل

زمونږ د خوږ رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د عبرت نه ډک فرمان دے: د ټولو نه بدترين غل هغه دے څوک چه په خپل لمانځه کښې غلا کوي. صحابه کرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض اوکړو: يارسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! څوک په خپل لمانځه کښې څنگه غلا کوي؟ نو خوږ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيلو: هغه د هغه رکوع او سجده نه پوره کوي [يعني په صحيح طريقه ئې نه کوي]. يا ئې او فرمائيل: هغه په رکوع او سجده کښې خپله ملا نه سیدھا کوي. (مسند احمد، مسند ابی سعید خدری، ۱۱۲/۲، حدیث: ۱۱۵۳۲)

حکیم الامت حضرت مفتي احمد يار خان نعيمی رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى حه د دې حديث ډاک لاندې څه ليکلي دي د هغه خلاصه دا ده: د لمانځه غل بد ترين غل ځکه دے چه د مال غل که سزا خوري نو څه گټه هُم حاصلوي خو د لمانځه غل به سزا پوره خوري او گټه هيڅ نه حاصلوي. د مال غل د بنده حق وهي او د لمانځه غل د الله پاک حق وهي. د مال غل چه دلته سزا او خوري نو د آخرت د سزا نه به بچ شي خو د لمانځه د غل د پاره دا خبره نشته. د مال غل بعضو صورتونو کښې [د مال] مالک معاف کولے شي خو د لمانځه د غل د معافي هيڅ صورت نشته. (مراة المناجیح، ۲/۷۸، مُخَصَّصاً)

خوږو او مُحْتَرَمو اسلامي ورونږو! معلومه شوه چه په رُکوع او سَجِدو کښې کوتاهي

کول پہ لمانخہ کنبی غلا ده او زرزر داسی لمونخ کول چه رکوع او سجدے ئی پورہ ادا نہ شی دا بالکل د فخر او کمال خبرہ نہ ده بلکه د افسوس خبرہ ده، لمونخ د اللہ پاک پہ مُقَرَّرُو کپرو فرائضو کنبی یو فرض دے او دا یو اہم ترین عبادت دے، داسی لمونخ کول د ایمان د بربادی ہم سبب کیدے شی.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د بدے خاتمے و عید

حضرت حُدَيْفَةُ بْنُ يَمَانَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ یو کس اولیدلو چه هغه د لمانخہ رکوع او سجدے پورہ نہ ادا کولی نو هغه ته ئی اوفرمائیل: تا چه کوم لمونخ اوکرو که د هُم دې لمانخہ په حالت کنبی مړ شوے نو د حضرت سَيِّدُنَا مُحَمَّدٍ مَصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په طریقه به ستا مرگ نه واقع کیږي.

(بخاری، کتاب الاذان، باب اذا لم يتم السجود، ۲۸۳/۱، حدیث: ۸۰۸)

د نسائی شریف په روایت کنبی دا هُم دي چه هغوئ د هغه نه پوښتنه اوکړه: ته د خومره وخت نه داسی لمونخ کوے؟ هغه اووئیل: د خلوینبتو کالو نه. نو هغوئ ورته اوفرمائیل: تا د خلوینبتو کالو نه بالکل لمونخ کرے نه دے او که په دے حالت کنبی تا ته مرگ راشي نو په دین محمدی صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به نه مړ کیږے.

(نسائی، کتاب السهو، باب تطقیف الصلاة، ص ۲۲۵ حدیث: ۱۳۰۹)

مسلمان هے عطار تیری عطا سے هو ایمان پر خاتمہ یا الہی

(وسائل بخشش مرگم، ص ۱۰۵)

د لمانخہ مُتَعَلِّقِ ضروری احکام زده کولو د پارہ د امیر اهل سنت کتاب ” نماز کے احکام

“ اولوځي. [د دې پښتو ترجمه هم شوي ده ”د لمانځه احکام“ په نوم. او دا تاسو د دعوت اسلامي په ويب سائټ www.dawateislami.net باندې لوستلې او ډوان لوډ کولې هم شئ.]

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

افسوس! د قرآني احکاماتو او د نبي کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ وَسَلَّمَ د تعليماتو نه د لرې والي په وجه نن د معاشرې گنډ شمير خلق ه د بے ځايه تادي کولو په آفت کښې اخته دي او بيا وروسته پښيमानه هم وي.

راځئ چه د بے ځايه تادي کولو يو څو نور نقصانونو په باره کښې واورو چه که چرته مونږه کښې څوک په دے بد آفت کښې اخته وي چه هغه ته د خپل احتساب کولو موقع ملاوشي:

د بے ځايه تادي کولو نقصانونه

ياد ساتئ! ☆ بے ځايه تادي کول الله نه خوښوي، ☆ بے ځايه تادي کول د شيطان له طرف دي، ☆ د بے ځايه تادي کولو په وجه جوړ شوي کارونه هم وړانږي، ☆ بے ځايه تادي کول د ناکامی سبب وي، ☆ بے ځايه تادي کول د پښيمانتيا سبب جوړيږي، ☆ د بے ځايه تادي کولو په وجه عزت او وقار دواړه خرابيږي، ☆ بے ځايه تادي کول د ترقی په لاره کښې رکاوټ جوړيږي، ☆ بے ځايه تادي کول د نورو خلقو په مخکښې انسان شرمنده کوي، ☆ د بے ځايه تادي کولو په وجه انسان د خپل حق نه محرومه کيږي، ☆ بعضې وخت بے ځايه تادي کول د انسان لاس او ښپه ماتوي، ☆ بے ځايه تادي کول انسان د هسپتال کټ ته رسوي، ☆ بے ځايه تادي کول انسان د مرگ ځلې

تہ رسوی، ☆ بے حایہ تادی کول انسان د قَبْر کندے تہ رسوی، ☆ د بے حایہ تادی کولو پہ سبب لمونخونہ او نور عبادتونہ مثلاً روزہ، حج، او قربانی وغیرہ ضائع کیری، ☆ د بے حایہ تادی کولو پہ وجہ خپلویانے ماتیری، ☆ بے حایہ تادی کول د نورو نقصان کوی، ☆ د بے حایہ تادی کولو پہ وجہ یو کار بیا بیا کول پہ غارہ شی او د هغه پہ وجہ د نورو کارونو کولو وخت ہم ضائع کیری، ☆ د بے حایہ تادی کولو پہ سبب د انسان اعتبار ختمیری، ☆ بے حایہ تادی کولو کنبی کتاب یا رسالہ لوستل ہیخ کله فائدہ نہ ورکوی، ☆ بے حایہ تادی کول اکثر د تنظیمی معاملاتو د پارہ ہم د نقصان سبب گرخی، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان د مخلصو خلقو نہ محرومہ کیری. ☆ بے حایہ تادی کولو انسان د غتو غتو خطرو سرہ مخامخ کیری. ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان غلطے فیصلے کوی، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان کہ چرے بیمار شی نو د یو خائے نہ علاج نہ کوی، ☆ د بے حایہ تادی کونکی کس مستقبل خرابیدے شی، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان عملي کار کولو نہ مخکنی غور نہ کوی او اکثر خپل نقصان کوی، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان بنہ بد گنری او بد بنہ گنری، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان پہ خوراک او خبناک کنبی ہم د بے احتیاطی نہ کار اخلي، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان پہ هر کس باندے اعتبار کوی، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان خپل تحریک، تنظیم او ادارے تہ نقصان رسوی، د ☆ د بے حایہ تادی کونکی انسان مثال د هغه کس پہ شان وی چه ”اوری د تولو خو کوی خپله“، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان د خپل حق اخستلو پہ چکر کنبی د نورو حق ضائع کوی، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان دھوکہ خوری، ☆ بے حایہ تادی کولو والا انسان

مسلمانانو ته د تكليف وركولو سبب هم جوړپري، د ☆ د بے ځايه تادي كوونكي په
مدّمت كښې قرآن كريم كښې هم بيان شوه دے، چنانچه
په پينځلسمه سپاره، سورة بنى اسرائيل آيت نمبر 11 كښې ارشاد ربّاني دے:

[مفهوم] ترجمه کنؤالایمان: او انسان د بدی دُعا کوي
څنگه چه خیر غواړي او انسان ډیر تادي
کوونکے دے.

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَ
كَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
(پ ۱۵، بنی اسرائیل: ۱۱)

د بے ځايه تادي کولو مدّمت

د بيان شوي آيت مبارکه نه لاندې په تفسير صراط الجنان كښې ليك دي: د دے
آيت په آخره كښې فرمائيلے شوي دي چه انسان ډير تادي كوونکے دے. دے ته چه
اوگورو نو زمونږه په معاشره كښې داسې ډير خلق دي چه په ديني او دنياوي دواړو
كارونو كښې د بے ځايه تادي كولو نه كار اخلي، لكه په اوداسه كښې، په لمانځه
كښې، د قرآن مجيد په تلاوت كښې، د روژے په ماتولو كښې، تراويح ادا كولو كښې،
په قربانئ كولو كښې، د ذبح كولو نه پس د څاروي نه خرمن وښتلو كښې، د حج
اركان ادا كولو كښې، د دُعا په قبلیدو كښې، بنیرو كولو كښې، د چا په باره كښې
بدگمانی كولو كښې، د دُنیا [يعني د مال و دولت] سوال كولو كښې، [د مال و دولت
وغیره] د لاس نه راتلو په صورت كښې گیلے قيصے كولو كښې، رائے قائلولو كښې،
چا سره جگړه كولو كښې، غُصه كولو كښې، د چا خلاف يا د يو كار مُتعلّق فيصله
كولو كښې، د گادي په چلولو كښې، گادي ته ختلو يا كوزيدلو وخت كښې، او سړك

باندې پوريوتلو وغيره بے شميره ديني او دنيوي معاملاتو کښې خلق د بے ځايه تادي کولو نه کار اخلي، او د هغه نتيجه دا را اوځي چه بعضې وخت د خلقو عبادتونه ضائع کيږي او کله کله په دنيوي معاملاتو کښې سخت نقصان او کړي او بيا د خفگان او پښيمنتيا نه علاوه نور هيڅ په لاس نه ورځي. (تفسير صراط الجنان، پ ۱۵، بنی اسرائیل، تحت الآية: ۱۱، ۴۲۸)

راځئ چه په دے باره کښې دوه حديثونه او د بزرگانو اقوال هم واورو او د بے ځايه تادي کولو د آفت او نقصانونو نه د ځان ساتلو کوشش او کړو، چنانچه

حضرت سیدنا عبدالله ابن عباس رضى الله تعالى عنه فرمائي: نبی کریم رءوف رءوف رحيم صلى الله عليه واله وسلم شيخ عبد القيس ته افرمائيل: په تا کښې دوه خصلتونه داسې دي چه هغه الله تعالی ته خوښ دي، (۱) بُردباري [يعني برداشت، صبر، نرمي] او (۲) بے ځايه تادي نه کول. - (ترمذی، کتاب البر والصلة، باب ماجاء في التأتى والعجلة، ۳/۴۰۷، حديث: ۲۰۱۸)

حضرت سهل بن سعد ساعدي رضى الله تعالى عنه نه روايت دے چه رسول کریم صلى الله عليه واله وسلم ارشاد فرمائيل دے: اطمینان د الله تعالی له طرفه دے او بے ځايه تادي کول د شیطان له طرف دي. (ترمذی، کتاب البر والصلة، باب ماجاء في التأتى والعجلة، ۳/۴۰۷، حديث: ۲۰۱۹)

حکیم الامت مفتي احمد يار خان نعيمی رضى الله تعالى عنه د دے حديث پاک لاندے فرمائي: يعنې دنيوي او ديني کارونه په اطمینان سره کول د الله پاک د الهام نه دي او په دے کښې د تادي نه کار اخستل شيطاني وسوسه ده، د دے ترجمے او شرحے نه معلومه شوه چه دا حديث د دے آيت مبارکه خلاف نه دے. (وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ

مِنْ رَبِّكُمْ“ (پ.۴.ال عمران:۱۳۳) [مفهوم] ترجمه کنز الایمان: او منډه کړئ د خپل رب د بڅبنې په طرف) او نه د دے آیت مُقَدَّسَه خلاف دے. (وَيْسَارِ عُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ٢) (پ.۴.ال عمران:۱۱۴) [مفهوم] ترجمه کنز الایمان: او نیکو کارونو پسه منډه وهی) ځکه چه هلته تادي کول یعنی دینی کارونو کښې نه ناوخته کول، یعنی د زرا ادا کولو تعریف دے او دلته په کار کښې بے ځايه تادي کول چه [د هغه په وجه] کار وړان شي د دے مُمانعت دے، بعضه خلق په دوه منته کښې څلور رکعاته ادا کوي دا عجلت دے [یعني بے ځايه تادي کول دي]، په نَفْسِ عبادت کښې تادي کول [یعني یو عبادت شروع کولو نه پس د هغه نه ځان زر زر خلاصول] بد دي. (مرآة المناجیح، ۶/۶۲۵)

حضرت علامه امام احمد ابن حجر مکی شافعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: بے ځايه تادي کول خو وي د شيطان له طرفه، خو هغه پخپله تادي نه کوي بلکه انسان داسې په قلاړه قلاړه په بدئ کښې اخته کوي چه پوهه هُم نه شي، خو چه کوم کس د عملي قدم اوچتولو نه مخکښې ښه غور و فکر اوکړي نو هغه ته په هغه کار کښې بصيرت حاصل شي، لهدا تر خو پورے چه په يو کار کښې بصيرت حاصل نه شي نو په هغه کښې تادي کول نه دي پکار، سوا د هغه کارونو نه کوم چه فوراً کول واجب وي او په هغه کښې د غور و فکر گنجائش نه وي. (الزواج عن اقتراح الكبائر، ۱/۱۱۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

په گاډي چلولو او سړک باندي پوريوتلو کښې بے ځايه تادي

خوږو او مُحْتَرَمو اسلامي ورونږو! زمونږ په ملك کښې ورځ په ورځ د تريفك حادثه

زياتيږي، د سړكونو خيال ساتونكې د پاكستان قومي ادارے مطابق د مُلك په غټو سړكونو [يعني هائي وے] باندې د تريفك حادثاتو كښې سالانه تقريباً 15 زره نه واخله 16 زره پورے خلق مړه كيږي. د يوے اندازے مطابق تريفك حادثاتو كښې هر كال تقريباً 30 زرو نه زيات كسان مړه كيږي. د ريلوے او هوايي حادثو كښې مرگونه د دې نه علاوه دي. (مختلفو ويب سائټونو نه ماخوډ)

اے عاشقانِ رسول! آيا كله مونږه غور كړے دے چه آخر داسے ولے كيږي؟ نو ياد ساتي! د دے يولوئي سبب بے ځايه تادي كول هم دي. د دے بے ځايه تادي كولو په وجه گاډي جنگيږي. د دے بے ځايه تادي كولو په وجه د گاډو ډير زيات نقصان كيږي، د دے بے ځايه تادي كولو په وجه لاروي خلق مړه كيږي، د دے بے ځايه تادي كولو په وجه ډرائيوران خپل نقصان هم كوي او د نورو خلقو نقصان هم كوي، د دے بے ځايه تادي كولو په نتيجه كښې انسان د ټول عمر د پاره معذوره شي، د دے بے ځايه تادي كولو په وجه ډير خلق مړه كيږي وغيره،

ياد ساتي! منزل ته د رسيدلو په كوشش كښې گاډے تيز چلول، تيز رفتاري او سړك باندې تيريدلو كښې بے ځايه تادي كول انسان كور ته د رسيدلو په ځائے مقبرے ته هم رسولے شي، لهدا خير هم دے كښې دے چه په گاډي چلولو او سړك باندې تيريدلو كښې د بے ځايه تادي كولو نه ځان اوساتلے شي، د صبر و احتياط نه كار واخستے شي او د تريفك د هغه قوانينو چه خلاف شرع نه وي پابندي او كړے شي. نو ان شاء الله تعال د دے احتياطونو په بركت به په حادثو كښې ښكاره كمے راشي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

په خوراك كولو كښې بے ځايه تادي كول

محترمو او خوږو اسلامي وروڼو! په خوراك كولو كښې بے ځايه تادي كول نقصان رسوي. د حرص په وجه بعضې خلق خوراك د جوولو نه بغير په تادي تادي د تيرولو كوشش كوي. ياد ساتئ! خوراك ښه جووئ او بيا ئې تيروئ ځكه چه د بے ځايه تادي كولو په وجه خوراك د جوولو نه بغير تيرولو سره هضم كولو د پاره معدے ته سخت تكليف رسيري. دغسې د غاښونو كار د معدے نه واخسته شي. هم دغسې بعضے خلق تود طعام او تود چائے ډير خوشوي، د دے شوق په وجه هغوئ [بعضې وخت] خپلے خله هم اوسيزي. ياد ساتئ! ډير تود طعام يا ډير تود چائے وغيره څښلو سره خله او مرئ پخيري، په معدة كښې د زخم وغيره پيدا كيدو خطره وي. په دے پسے فوراً اوبه څښل غاښونو ورو او معدے ته نقصان رسوي، لهدا طعام د خوړلو نه مخكښې لږيخول پكار دي. چنانچه

امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ
په خپل كتاب ”فيضانِ سُنَّت“ جلد اول صفحه 280 [اردو] كښې ليكي:

حضرت جابر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائئ چه نبی کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائیلے دے:
تود طعام يخوئ ځكه چه په تود طعام كښې برکت نه وي.

(مستدرک، کتاب الاطعمه، باب ابردوا الطعام الحار، ۱۶۳/۵، حدیث: ۴۲۰۷)

طعام څومره يخول پكار دي؟

حضرت جویریة رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا نه روایت دے چه رسول کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به د

طعام نه تپ [يعني براس] ختميدلو نه مخکښې هغه خورل نه خوښولو. (معجم کبير، ۲۶/۲۳، حديث: ۱۵۲)

د تود طعام نقصانونه

خورو او محترم اسلامي ورونرو! طعام خورلو نه مخکښې يخول پکار دي. خو دا ضروري نه ده چه گني دومره ډيخ کرې شي چه خوند ئې ختم شي بلکه دومره يخيدو ته ئې پريږدئ چه تپ [يعني براس] اوچتيدل ترې بند شي.

حضرت مفتي احمد يار نعيمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائي: طعام لريخول او په پوکلو نه يخول د برکت سبب دے، ځکه چه بيا خورلو کښې هم تکليف نه ورکوي. (مرآة المناجیح، ۵۲/۶)

د طعام خورلو آداب او د هغه متعلق ډير معلوماتو حاصلولو د پاره د امير اهل سنت کتاب ”فيضان سنت“ باب ”د خيټې قفلِ مدينه“ او ”آداب طعام“ لوستل ډير فائده مند دي.

دعا هې کچه نه کچه لقمه خدا کے واسطے چھوڑوں رضائے حق کی خاطر لذتِ دنیا سے منہ موڑوں
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

په دولسو مدني کارونو کښې يو مدني کار ”هفته واره اجتماع“

اے عاشقانِ رسول! تاسو اوږيدل چه په معاشره کښې خلق خومره خومره بے ځايه تادي کوي او د هغه څنگه څنگه خطرناکه نتيجه را اوځي، لِهَذَا مونږ له پکار دي چه مونږه د بے ځايه تادي کولو نه ځان ساتو او د داسې خلقو په صحبت کښې کښينو چه د هغوئي په برکت زمونږه کار د بے ځايه تادي کولو د تباهي نه محفوظه شي. راشئ او د عاشقانِ رسول مدني تحريك دعوتِ اسلامي مدني ماحول کښې

شامل شیء او د عاشقان رسول صحبت اختیار کریں او د ذیلی حلقے دولس مدنی کارونہ په خپله علاقه کښې مضبوط کریں. د ذیلی حلقے دولسو مدنی کارونو کښې یو هفته وار مدنی کار ”هفته واره اجتماع“ هم ده. ☆ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کښې تلاوت، نعت او د علم دین او د سنتو ډک بیان اوریدلو، اجتماعي ذکر الله کولو او د ژړا نه ډکه دُعا کښې د خپلو گناهونو نه توبه کولو سره سره د بد صحبت نه د بچ کیدلو او د ښه صحبت اختیارولو موقعه هم په لاس راځي. ☆ یقیناً ښه صحبت اختیارول او یو ځای په شریکه د الله پاک ذکر کول د فضیلت قابل عمل دے.

د خوږ نبي کریم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارك دے: چه کله خلق په یو مجلس کښې په شریکه د الله پاک ذکر کوي، بیا چه کله هغوئي فارغ شي نو هغوئي ته وئیله کيږي: تاسو پاڅئ، بے شکه ستاسو گناهونه مجنبله شوي دي او ستاسو بدئ په نیکو بدله کړے شوي دي. (شُعَبُ الْاِيْمَانِ، بَابُ فِي مَحَبَةِ اللهِ، ۲۵۲/۱، حدیث: ۶۹۵) ☆ ”هفته واره اجتماع“ د تلاوت قرآن، نعت مصطفی، د سنتو ډک بیان، ژړوونکي دُعا، ذکر و دُرو د مدنی گلونو او د علم دین گلدستو باندې مشتمله وي.

دولس مدنی کارونو کښې د دے هفته وار مدنی کار ”هفته واره اجتماع“ تفصیلی معلوماتو حاصلولو د پاره د مکتبۃ المدینه رساله ”هفته وار اجتماع“ مطالعه کریں. د دعوت اسلامي ټول ذمه داران، خاص طور د هفته وارے اجتماع د مجالسو نگرانان او غړي خو دا رساله لازمي اولولئ. دا رساله د مکتبۃ المدینه نه طلب کولے شیء او د دعوت اسلامي د ویب سائټ www.dawateislami.net نه ئې هم لوستلے شیء.

راخئی چه ستاسو د ترغیب د پاره په ”هفته واره اجتماع“ کنبی د شریک کیدلو په برکت د عاشقان رسول مدنی تحریک دعوتِ اسلامی مدنی ماحول کنبی د شامل شوي یو عاشق رسول مدنی سپرله واورو، چنانچه

د فلمونو او ډرامو شوقی لمونځ گزاره جوړ شو

د چک 66 دهاندره فیصل آباد یو اسلامی ورور یو ځل د دعوتِ اسلامی هفته واره د سنتو ډکه اجتماع کنبی شریک شو. اجتماع کنبی جانشین امیر اهل سنت حضرت مولانا عبید رضا عطاری المدنی رَضِيَ اللهُ عَنْهُ الْعَالِيَهُ د سنتو ډک بیان اوکړو. د بیان په اوریدلو هغه اسلامی ورور د الله پاک د ویرے نه په ژړا شو او د اوبنکو په ذریعه ئې د زړه نه د گناهونو خیرے او وینځله شو. د اجتماع نه پس ئې جانشین امیر اهل سنت سره د ملاقات کولو شرف هم حاصل کړو. هغوئ ورته د قفلِ مدینه لگولو، د باعمله جوړیدلو، او د تهجد د لمونځ پابندی سره د کولو ترغیب ورکړو، د دې نصیحتونو په بَرکت د هغه په زړه کنبی د نیک جوړیدلو جذبه پیدا شوه، د تیرو شوو گناهونو نه ئې توبه اوکړه او د سنتو مطابق ئې ژوند تیروول شروع کړل. د لمونځ کولو پابند شو، په هفته واره اجتماع کنبی ئې په پابندی سره شریک کیدل شروع کړل او د سنتو مطابق حلیه ئې هم جوړه کړه. د دے مدنی سپرلي د بیانولو وخت کنبی اوس هغه د حلقه مشاورت د نگران په حیثیت د دین په خدمت کنبی مصروف دے.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

محترم او خوږو اسلامي ورونرو! مونږه د بے حایہ تادی کولو د نقصانونو په باره

کښې بيان واوريدو. ياد ساتئ! چه بے ځايه تادي کول د شيطان کار دے خو بعضه کارونه داسې هم دي چه په هغه کښې تادي کول ضروري دي او هغه شريعت ته خوبن دي او د هغه په کولو کښې ناوخته کول نه دي پکار، خو د تادي مطلب دا نه دے چه د هغه کولو د پاره تاسو زر زر هغه عمل اوکړئ او هغه کارونه د زر کولو په کوشش کښې وران او نيم پاتے کړئ. خيال لرئ چه په هر کار کښې د تاخير او احتياط نه کار اخلي خو د آخرت په کارونو کښې تادي کول غوره دي ځکه چه د مرگ وخت نه دے معلوم. (مرآة المناجیح، /) لکه څنگه چه

د آخرت په کارونو کښې تادي کول پکار دي

حديث پاك كښې دي: اطمینان په هر څيز كښې پکار دے، سوا د آخرت د كار نه.
(ابوداود، كتاب الادب، باب في الرفق، ۳/۳۳۵، حديث: ۴۸۱۰)
حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائي: يعنې دنياوي کارونه په قلاړه کول بڼه دي ځکه چه کيدے شي هغه کار خراب وي او په احتياط کولو کښې د هغه خرابي معلومه شي او مونږه د هغه نه بچ شو خو د آخرت کار خو بڼه وي، چه څنگه موقع ملاويږي نو کوئ ئې، ناوخته کولو کښې کيدے شي چه موقع د لاسه لاړه شي، ډير ځله ليدل شوي دي چه بعضې خلقو ته (د حج) موقع ملاو شوي وه خو (حج ئې) ادا نه کړو نو بيا ئې هډو ادا نه کړے شو. الله پاك فرمائي: **فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ** (پ۲، البقرة: ۲۴۷) په نیکو کښې تادي اوکړئ) شيطان د خير په کار کښې په بنده ناوخته کوي او آخر د هغه نه ئې منع کړي. (مرآة المناجیح، ۶/۲۳۷ ملخصاً)

راخئی! اوس چه واورو هغه کوم کوم کارونه دي چه په هغه کبني تادي کول ضروري دي. چنانچه

په شپرو کارونو کبني تادي کول ضروري دي.

د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارے مکتبه المدینه کتاب ” حکایتیں اور نصیحتیں “ صفحہ 164 کبني دي: منقول دي چه: تادي [يعني بے حایہ تادي کول] د شيطان له طرفه دي خو په دې شپرو کارونو کبني تادي کول د شيطان له طرفه نه دي هغه دا دي: (1) چه کله د لمانحہ وخت شي نو په دې کبني تادي کول (2) ميلمه چه راشي نو د هغه ميلمستيا کول (3) چه مرے اوشي نو د هغه د غسل او کفن دفن انتظام کول (4) د لور په بالغ کيدلو د هغه نکاح کول (5) د قرض ادا کولو وخت چه راشي نو زرا ادا کول او (6) که [چانه] چرته خه گناه اوشي نو فوراً توبه کول.

(الروض الفائق، المجلس الثالث عشر في ذكر جهنم، باب صفة الفقير، ص 82)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د سُنتو فضيلت او د گاونډي په باره کبني نکات

خوږو او محترموا اسلامي ورونږو! د بيان په آخره کبني د سُنتو فضيلت او يو خو سُنتونه او آداب د بيانولو ثواب حاصلووم. تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائي: ”چا چه زما سُنتو سره محبت اوکړو هغه زما سره محبت اوکړو او چا چه زما سره محبت اوکړو هغه به جنت کبني زما سره وي.“ (ابن عساکر ج 9 ص 343)

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینہ تیری سنت کاملدینہ بنے آقا

سینه می دِ شی جوړه د ستو مدینه خوره آقا   جنت کنبی می خپل جوړ کړه گاونډي خوره آقا
 صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب!   صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّد

د گاونډي په باره کنبی مدنی گلونه!

راځئ چه! د امیر اهل سنت د رساله ” د قیامت امتحان“ نه د گاونډي په پاره کنبی یو خونکات د اوریدلو سعادت حاصل کړو. اول دوه فرامین مصطفی صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ واورئ: (1) خوږ نبي صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائی: د الله پاک په نږد بهترین گاونډي هغه دے کوم چه د خپل گاونډي خیرخواه وي. (ترمذی. کتاب البر والصلة. باب ماجاء فی حق الجوار. ۳/۲۹۱. حدیث: ۱۹۵۱) (2) خوږ نبي صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائی: چا چه خپل گاونډي ته تکلیف ورکړو هغه ما ته تکلیف راکړو او چا چه ما ته تکلیف راکړو هغه الله پاک ته تکلیف ورکړو. (التروغیب والترہیب. کتاب البر والصلة. باب الترهیب من اذى الجار... الخ. ۳/۲۳۱.

حدیث: ۱۳) ☆ په ”نزهة القاري“ کنبی دي: گاونډي څوک دے؟ په دے هر یو کس د خپل عرف او معاملے مطابق پوهیږي. (نزهة القاری. ۵/۵۲۸) ☆ امام محمد غزالی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَیْهِ فرمائی: د گاونډي په حقونو کنبی دا هم دي چه په سلام کولو کنبی په هغه ورځکنبی شي. ☆ د هغه سره اوگړدے خبرے نه کوي. ☆ د هغه د حالاتو په باره کنبی ډیر زیات تپوس کول نه دي پکار. ☆ که هغه بیمار وي نو تپوس ئې اوکړئ. ☆ د مصیبت په وخت کنبی د هغه غم خواري اوکړئ او ملگرتیا ئې اوکړئ ☆ د خوشحالی په موقع هغه ته مبارکي ورکړئ او هغه سره په خوشحالی کنبی شریک شی

☆ د هغه خطاگانے معاف کری ☆ د خپل کور د چہت نہ د هغه کور ته مه گوری ☆
 د هغه د کور لاره مه تنگوی ☆ هغه چه خپل کور ته خه وړي هغه ته د کتلو کوشش
 مه کوئی ☆ د هغه عیبونه پت کری ☆ که هغه باندے خه حادثه راشي يا خه
 تکلیف راشي نو فوراً د هغه مدد اوکری ☆ که چرے هغه په کور کنبی نه وي نو د
 هغه د کور د حفاظت نه مه غافلہ کیږی ☆ د هغه خلاف خه خبره مه اورئ او د هغه
 د کور والو نه د خپل نظر حفاظت کوئی ☆ د هغه ماشومانو پچو سره نرمی سره خبرے
 کوئی ☆ که هغه ته د کومو دینی یا دنیاوی خبرو علم نه وي نو د هغه په باره کنبی د
 هغه رهنمائی اوکری. (احیاء العلوم، ۲۰/۲۶، ملخصاً)

قسمت ستنونه زده کولو د پاره د مکتبۃ المدینہ دوه کتابونه (۱) د ۳۱۲ صفحو
 کتاب ”بهار شریعت“ حصہ ۱۶ او (۲) د ۱۲۰ صفحو کتاب ”سنتیں اور آداب“ ہدیہ کری
 او اولوی. د سنتو د تربیت یوه غوره ذریعہ د دعوتِ اسلامی مدنی قافلہ کنبی عاشقان
 رسول سره د سنتو د سفر ہم دے.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

د راروانے هفته واری اجتماع د بیان جھلکیانی

خوبو او محترمو اسلامي ورونرو! اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ د آئنده هفته واری د سنتو د کپلو
 اجتماع د بیان موضوع به وي ”شانِ فاروقِ اعظم“ د مُحَرَّمِ الْحَرَامِ میاشت د خپلو

برکتونو سره راروانه ده او دا میاشت د اسلامي کال ورومبئی میاشت وي، د اسلامي کال ورومبئی میاشت مُحَرَّمُ الْحَرَامِ ډیر نسبتونه لري خو د دې یکم تاریخ عظیم خلیفه اسلام امیر المؤمنین حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سره نسبت لري ځکه چه د دې میاشته په یکم تاریخ هغوئي شهید شوه وو نو په هُم دے مناسبت به راروانه هفته واره اجتماع کنبې د حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د شان مُتَعَلِّق د بیان اوریدو سعادت حاصلوو. لِهُذَا د اللهُ تَعَالَى د رضا د پاره راروان زیارت له هُم اجتماع کنبې د حاضرئ نیت او کړئ او د انفرادی کوشش کولو او نور اسلامي ورونه ځان سره د راوستلو نیت هُم او کړئ. لاس اوچت کړئ او په زوره او وائی. اِنْ شَاءَ اللهُ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د دعوت اسلامي هفته واره د سنتو ډکه اجتماع کنبې

لوستلو والا (6) دُرودِ پاك او (2) دُعَاگانے

﴿1﴾ د شَبِ جُمَعِ [يعني د جُمَعِ د شپے] دُرود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگانو فرمائي دي چه څوك هره شَبِ جُمَعِ (يعني د جُمَعِ اور زیارت مينځنئ شپه باندي) دا دُرود شريف پابندئ سره کم از کم يو ځل لولي [هغه به] د مرگ په وخت کنبې د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ډيدار کوي او قَبْرِ کنبې د داخلیدو وخت کنبې هُم، تر دې چه سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه قَبْرِ کنبې د خپل رَحْمَت نه ډکو لاسونو باندي

کوزوی.¹ راعی چہ مونبرہ ہم پہ شریکہ دا دُرود اووائیو۔

﴿2﴾ تُولِ گناہونہ مُعَاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا اَنَس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روایت دے چہ تاجدارِ مدینہ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائیے دے: خوك چہ دا دُرودِ پاك لَوَلِي كه ولا رُوو نو كنبينا ستلو نه مخكبنِي او كه ناست وو نو اودريدو نه مخكبنِي به د هغه گناہونہ مُعَاف كِرے شي. راعی چہ مونبرہ ہم پہ شریکہ دا دُرود اووائیو۔

﴿3﴾ د رَحْمَتِ اويا دروازے:

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوك چہ دا دُرودِ پاك لَوَلِي په هغه به د رَحْمَتِ اويا دروازے بیرته كِرے شي.² راعی چہ دا دُرود هم پہ شریکہ اووائیو۔

﴿4﴾ د شپږ لا که دُرود شریف ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أَحْمَد صَاوِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د بَعْضُو بُزْرُكَانُو نه نَقْل كوي: دا دُرود شریف يو خُل لوستلو باندي د شپږو لا كو دُرود شریف لوستلو ثواب حاصليږي.³ راعی چہ دا دُرود هم په شریکہ اووائیو۔

1... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2... القول البديع، الباب الثاني، ص 22

3... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 139

﴿5﴾ قُرْبِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

یوہ ورخ یو کس راغلو نو حُضُورِ آنور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هغه د خپل ځان او صِدِّیقِ اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ په مینځ کنبې کنبینولو، دې باندي صحابۀ کرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ حیران شو چه دا څوک دِي مَرْتَبَه [يعني اوچتې مرتبه والا] دے! چه کله هغه لارو نو سرکار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائیل: دے چه په ما باندي دُرُودِ پاك لَوَلِي نو داسې ئې لَوَلِي.¹ راځئ چه مونږه ئې هُم په شریکه اووائیو.

﴿6﴾ دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

د شَفِيعِ أُمَّتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ مُعْظَم دے: څوک چه داسې دُرُودِ شَرِيفِ اولوئي، د هغه د پاره زما شفاعت واجب شي.² راځئ چه دا دُرُودِ هُم په شریکه اووائیو.

﴿1﴾ د يوزر ورځو نيکي:

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرتِ سَيِّدُنَا ابنِ عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا نه روايت دے چه سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائيلي دي: د دې د لوستونکي د پاره فربنسته يوزر ورځو پورې نيکي ليکي.³ راځئ

1... القول البديع، الباب الاول، ص ۱۲۵

2... التروغيب والترهيب، كتاب الذكر والدعاء، ۲/۲۲۹، حديث: ۲۰

3... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، ۱۰/۲۵۳، حديث: ۱۲۳۵

چه مونږه ئي هم په شريكه اووايو.

﴿2﴾ داسې ده لكه شې قدر ئي چه حاصل كړو

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه دا دُعا درې ځله اولوستله نو لكه هغه چه

شې قدر حاصل كړو.¹ راځئ چه مونږه هم دا دُعا په شريكه اووايو.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(د خُدائے حلیم و کریم نه سوا هیڅ څوک د عبادت لائق نشته، الله پاک دے چه د

ووه وارو آسمانونو او د عرش عظیم پروردگار دے)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ